

riferet Protokol, som ogsaa maa indeholde Dplysning om, at de i den foregaaende Paragraf givne Regler for Indkaldelsen af Succesfor og Hovederne for de successionsberettigede Lintier ere iagttagne, og om, hvilke af disse der have givet Møde.

Denne Protokol indsendes til Justitsministeriet, bilagt med den af Majoratsbesidderen til Amtmanden stillede skriftlige Begjering om Indkaldelsen af Succesfor og Hovederne for de andre successionsberettigede Lintier og den af ham indsendte Fortegnelse over Hovederne for disse.

§ 4.

Dynaas der ikke den tilfagtede Overenskomst med Succesfor og Hovederne for de andre successionsberettigede Lintier, kan Majoratsbesidderen ikke søge ny Overenskomst før efter 3 Aars Forløb fra den i Genhold til § 2 afholdte Samling at regne.

Dynaas den tilfagtede Overenskomst, kan Majoratsbesidderen dog ikke gjøre Brug af denne, forinden han har afgjort de Majoratet paahvillende Forpligtelser, eller de fornødne Bestemmelser ere truffne angaaende disse Forpligtelsers fremtidige Siffring. Til disse Bestemmelser udfordres ikke blot, forsaavidt den tidligere givne Sikkerhed skal forandres, Samtykke af de vedkommende Forbringshavere, men tillige, hvis nogen Del af bemeldte Forpligtelser skal vedblive at heste paa det tilbageblivende Majorat eller paa faste Eiendomme, der maatte blibe tilbage under dette, Samtykke af de i § 2 ommeldte Successionsberettigede. Og ved den med disse truffne Overenskomst Intet i saa Henseende aftalt, forudsættes de at have samtykket i, at bemeldte Forpligtelser fordeles imellem Majoratet og Besidderen efter Forholdet mellem de under Majoratet forblivne og de frigjorte Eiendommens Hartkorn, hvad Hovedgaardshartkornet angaar. Forsaavidt derimod saadanne Forpligtelser agtes paalagte Fæstesteder under Majoratet, maa det først godtgjøres for Justitsministeriet, at disse Fæstesteder ere vurederede efter Forfristerne i de efterfølgende §§ 11—13, og kan der da paalægges Fæstestederne Forpligtelser indtil $\frac{3}{4}$ af den saaledes udfundne Bunderingssum. Kan Besidderen, hvad Siffringen af de Majoratet paahvillende Legater, Apanager, Enkøpenfonier og andre deslige kassøselige aarlige Udgifter angaar, ikke komme til Enighed med de paagjældende Forbringshavere, træffes den fornødne Afgjørelse herom af Justitsministeren, der ovehovedet nærmere ordner alle Enkeltighederne ved de i denne Paragraf omhandlede Forhold.

Har Majoratsbesidderen optaget Laan hos Tidelskommisset eller paa Aktiver, der vedblive at være dets Eiendom, maa han endvidere erhverve Justitsministerens Afgjørelse med Hensyn til Berigtigelsen af saadanne Gjældsforhold.

Genhører der under Majoratet Obligationer med Panteret i Selvetendoms- eller Arvesæstebøndersteder, der tidligere som Fæste- eller Leiesteder have været Dele af Majoratet, blibe disse Obligationer at forsyne med Paategninger af Majoratsbesidderen om de paagjældende Kapitales Nopfigelighed paa de i Obligationerne opgivne Villkaar fra Tier til Tier i 30 Aar fra det i § 8 nævnte Skjodes Thingløsningsdag, forsaavidt der kun fler Tierliste i den påværende Skjødners nærmeste Familie, hvortil henregnes hans Børn, Svigerbørn og Stedbørn samt alle dets Livsarvinger, og forsaavidt der ved hvert Tierliste udbetales paa Obligationseierens Forlangende en Femtedel af den da indstaaende Kapital.

§ 6.

De under Majoratet tilbageblivende Eiendomme samt de i Slutningen af § 5 omtalte Obligationer og Kapitaler skulle fremdeles være undergivne de for Majoratet tidligere gjældende Regler med Hensyn til Gjensaldsret. Ligeledes vedbliver Forpligtelsen til at erlægge Lehnsplicht, Rekognition ved Besidderliste eller lignende Afgift, saalenge ikke samtlige